

85 THEOSOPHIE

HUB, JVS handskriftssamling

Verlden och Menniskjan.

Universum är en tanke af Gud. Sedan / dess / denna / idealiska Andebild framträdde i verkligheten, och den nyfödda Verlden uppfylde sin Skapares ändamål (tillåt mig detta menckliga föreställningssätt) så är det alla tänkande Väsens pligt, att uti detta sig framteende hela återfinna den första teckningen, regeln för Maschineriet, att uppsöka lagen för Phæno- 10
menerna, och att tillbaka flytta bygnaden till sin grundritning. Altså gifs det för mig blott en enda syn i / Naturen / *Skapelsen* / nemligen det tänkande Väsendet.

Den stora sammansättningen, som vi kalla Verld, blir således endast märkvärdig, emedan den är till för att symboliskt för mig beteckna hvarje Väsendes mångfaldiga yttringar. Alt uti och utom mig är blott Hieroglyfer på en kraft som är lik mig. Naturens Lagar äro de Chiffer, hvilka det ena tänkande Väsendet sammanfogar för att göra sig begripligt för det andra; det Alphabet hvarmedelst alla Andar underhandla med den fullkomligaste Anden och med sig sjelfva, Harmonie, Sanning, Ordning, 20
skönhet och förträfflighet glädja mig, emedan de försätta mig uti deras ägares och uppfinnarens verksamma tillstånd, emedan de förråda mig närvarelsen af ett förnuftigt kännande Väsen, och låta mig ana min förbindelse med detta Väsende.,

En ny erfarenhet uti detta sanningens rike, t. ex. tyngde lagen, Linnæi Natursystem m. m., säger mig det samma som en i Herculanium uppgräfvnen Antiquitet, bäggedera endast återskenet af en ande, en ny bekantskap med ett väsende som liknar mig. Jag samtalar med den oändliga genom Naturen genom Verldshistorien — jag läser konstnärns själ i hans Apollo.

Vill du öfvertyga dig så forska / rückwärts / *tillbaka* /. Hvarje tillstånd i 30
menniskjans själ äger något motsvarande i den Physiska Skapelsen hvarigenom det betecknas; och icke alenast Konstnärn och Poeten äfven den Abstractaste tänkare har skapat utur detta rika Magazin: Liflig verksamhet kalla vi eld, Tiden är en strid ström som rullar bort (*ifrån oss*) / von hinnen / *från det närvarande* / Evigheten är en Cirkel, en hemlighet höljer sig i Midnatten och Sanningen bor i Salen. Ja jag börjar tro att äfven människjo själen kommande öde förut är förkunnat uti den Physiska Skapelsens dunkla Orakel. Hvarje kommande Vår som uppdrifver den spåda Plantan ur Jordens sköte, ger mig förklaring öfver dödens mörka gåta, och vederlägger mitt ängsliga bekymmer för en evig sömn. Svalan 40
hvilken vi om vintern finna stelnad och om Våren åter upplifvad, den döda larfven som å nyo föryngrad såsom Fjäril upphöjer sig i luften, lemna oss en träffande sinnebild af vår odödlighet. Huru märkvärdigt blir nu allt för mig! nu är alt befolkadt ikring mig. För mig fins det icke mera någon ödslighet i Naturen. Hvar jag upptäcker en kropp der anar jag en Ande, hvar jag finner rörelse der råkar jag på den tanken. »*Hvarest ingen död ligger begrafven, hvarest ingen uppståndelse skall ske, talar dock Allmagten genom sina verk till mig; och så förstår jag läran om Guds allestädesnärvaro.*»